

gjerne vilde se opklaret, hvorledes det hænger sammen med de Herrer's Stilling her lige over for Ministeriet. — Skjøndt jeg ikke, som jeg begyndte med at sige, føler nogenstomhelst Opfordring til at drøfte almindelige statsretlige Principer — thi efter min Mening vil det ikke let føre til noget praktisk Udbytte eller nogen reel Nytte — vil jeg dog sige, at naar det ærede Medlem for Leire bestandig nævner Lokammersystemet og udtaler, hvad der efter hans Mening ligger i Lokammersystemet, kan jeg ikke ved at se paa det blotte Ord „Lokammersystem“ faae nogenstomhelst Mening om, — og det tror jeg intet Menneske kan — hvorledes disse to Kamre ere stillede til hinanden indbyrdes. Der ligger ikke i Ordet „Lokammersystem“ nogen som helst Antydning af, at de to Kamre skulde være lige-stillede eller ligeberettigede. Man kan jo tænke sig et Hus paa Landet, hvor der kun er to Værelser. I det ene Værelse bor den Familie, som nu lever og arbejder og sørger for sit Underhold, og i den anden Stue bor den Familie, som tidligere havde sit Underhold der (Stemmer: Af-tægtsfolk!) Ja, Aftægtsfolk. Man kunde sige, at det er et Lokammersystem, der eksisterer der, men Enhver vil erkjende, at der ligger ikke Noget i Begrebet om Levnbyrdighed, og af det blotte Ord: „Lokammer“ kan man ikke udlede Noget. Man maa undersøge, hvad der er i Kamrene, og hvad de ere til, og der har det altid stillet sig saaledes for mig, at disse Foresstillinger om en Parlamentarisme, der skulde være bygget paa Overensstemmelse mellem de to Thing, dannede saaledes som vore to Thing ere dannede efter Grundloven af 1866, vare uden virkelig Mening. Deri ligger jo selvfølgelig ikke, at vi ikke skulde kunne have et Ministerium her, der var i Stand til at regere med begge Thing; men at vi nogen- sinde skulle kunne faae et Ministerium, der parlamentarisk taget var udgaaet af de politiske Retninger, der ere repræsenterede af Folkethinget og Landsthinget, anser jeg for en Umulighed, og hele Forsætningen af 1866, hele Forsætningsforandringen, er jo bygget paa, at det skulde være umu- ligt. Naar vi have en Forsætning, der netop gaar ud paa at give os to Thing, hvoraf hvert Thing skal repræsentere sin bestemte Politik, hvor de to Thing skulle repræsentere de to naturlige politiske Modsetninger, der ere her i Landet, siger jeg, at det at forlange, at en Regering skulde være et Udtryk for dette, er en absurd Fordring. Saaledes stiller det sig for mig. Det stiller sig for mig lige saa urimeligt, som naar Nogen vilde

si: Her er en Mand paa 30 Aar og en Mand paa 60 Aar, skal mig nu en Mand, der er jevnaldrende med de to, saa opfylder han Betingelserne. Naar man først har stillet Modsetningerne op, og saa vil sige, at vor Forsætnings Gaade skulde løses derved, at disse to Modsetninger bleve ensartede, bleve de samme, saa siger jeg, at man opstiller Noget, der ikke er rimelig Mening i. Jeg har aldrig bestridt, at der var Logik i Ministeriets Politik. Jeg kan forstaa et Ministerium, der er udgaaet af Landsthinget, der er støttet af Landsthinget, og som fører Lands- thingets Politik. Det er ikke ulogisk, det er ikke usornuftigt. Jeg tror ikke, det er sund konstitutionel Fornuft, men ulogisk er det ikke. Jeg kan ogsaa forstaa et Ministerium, baaret af Folkethingets Politik, af Folkethingets Fletal her. Det er for- nuftigt, og det tror jeg er sund konstitutionel For- nuft Men et Ministerium, der paa een Gang var udgaaet af de to modsatte Partier her i Landet, som paa een Gang parlamentarisk skulde repræsen- tere disse to Partier, forstaaer jeg ikke, og er ikke i Stand til at forbinde nogenstomhelst Tanke med.

Hvad Valgene angaar, ere vi jo enige om, at disse Valg betyde et Nederlag for den Politik, som det ærede Medlem fra Leire selv kalder den mislykkede Politik. Jeg ser endnu noget Andet i disse Valg. Mig forekommer det, og dert er jeg enig med det ærede Medlem fra Leire, at disse Valg tillige have været et Nederlag for det ærede Med- lems forhenværende Venner. Det er mig meget klart, at den 3die Januar i Birkeligheden ikke har brudt Demokratiet her i Landet, men den 3die Januar har mulig og sandsynligvis begravet det national- liberale Parti (Vilje: Det er begravet saamange Gange, det staar nok op igjen!) Det er rigtigt, deri har det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3te Valgfreds fuldstændig Ret, at dette Parti gaar igjen. Det indrømmer jeg. Men i hvilken Stil- ling gaar ikke dette Parti igjen i det Dødblik? Jeg fik et levende Indtryk af, hvorledes det Partis Stilling er, da jeg hørte de ærede Herrer forsvare Godseierens Valgfrihed under Valgdovenses Prø- velse. Da sagde jeg til mig selv: „Der have vi de Nationalliberale, saaledes som de gaa igjen. Det er i Birkeligheden de Nationalliberale, der holde Talerne, og Godseierne, der regjere Landet; det er de Nationalliberale, der gjøre Musikken, men hele Rystigheden er paa Godseiernes Side, og det fore- kommer mig er et Udbytte, som Valgene have givet, et Udbytte, som efter min ringe Mening kunde være skiftet til ogsaa at vække Gfæ- tanke hos de ærede Medlemmer. Det ærede Medlem